

גל ל ישיבת

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
3 דרגות באמונה

05 הרב יצחק פנגר
הפסד שהפך לניצחון

07 הרב משה פינטו
בדרך התורה נלך

11 תאיר גולן
הכוח בידיים שלך!

12 הרב יהונתן פרטוש
הוא מתונים בדיון

15 סיפורי צדיקים
הבא סאלי

פרשת קרח

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:31	19:35	19:32	19:32*	כניסת שבת
20:22	20:26	20:23	20:23	יציאת שבת
21:18	21:22	21:18	21:21	ר"ת

*בירושלים: ללנהגים 40 דק' 19:12

אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

עלון מספר
455

אם תנסה לקחת
את מה שלא שלך,
בסוף יקחו לך את
מה שמגיע לך!

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

3 דרגות באמונה

לעבוד את ה' יתברך. לפעמים מצליח יותר לפעמים מצליח פחות. לפעמים עושה טעויות כמו רוב בני האדם... כן, לפעמים נכשל חס ושלום, ולפעמים מצליח. יום מתוק, יום פחות מתוק. אני לא יודע מה יקרה איתי בחיים...

אבל ברגע שאני נזכר שיש בורא לעולם - אני מתמלא בשמחה, כי אני יודע שאני בידיים טובות. אני יודע שאין אדם בעולם שיוכל לקחת ממני את הנשמה שלי או את החיים שלי, כי אני בידיים של בורא עולם. זו מדרגה ראשונה באמונה.

יש מלך מנהיג לעולם

דרגה שניה באמונה: שהקב"ה מנהיג את העולם.

אומרים רבותינו זכרונם לברכה (חולין ז:) "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה". כלומר, אדם לא מקבל מכה באצבע הקטנה שלו, אלא אם כן גזרו על זה מלמעלה.

בבית דין של מעלה אומרים: "פלוגי אלמוני, מגיעה לו איזו שהיא מכה קטנה באצבע", ורק אז הוא מקבל מכה קטנה באצבע. בלי זה - לעולם הוא לא היה מקבל את אותה המכה. נולדת בפרצוף מסוים? זה לא מקרה, אח יקר. נולדת בפרצוף מסוים, כי הקב"ה החליט שתיוולד למשפחה שלך, בגובה שלך, עם העיניים שלך. גם הכסף שיש לך בארנק - זה לא אתה קבעת כמה כסף יהיה לך בארנק, זה בורא עולם קבע כמה כסף יהיה לך בארנק.

לא אתה קובע עם מי תתחתן, בורא עולם קובע עם מי תתחתן. כשאתה מציע נישואין, ואתה אומר לאשה: "התינשאי לי? את מוכנה להתחתן איתי?", זו לא היא שאומרת לך: "כן, אני מסכימה". לא! בורא עולם מלמעלה אומר: "כן, אתם תתחתנו", כי כך גזרה חכמתו יתברך, והוא ישתבח שמו יתן בליבה של האשה להסכים.

יש אדם בריא, ויש, חס ושלום, אדם חולה. זה לא מקרה. כך גזר המלך הגדול, בורא כל העולמות, שלבן אדם הזה תהיה בריאות ולבן אדם

אמונה בסיסית

הבסיס של היהדות: "אמונה". רק שיש בעיקרה של האמונה שלוש דרגות.

דרגה ראשונה: ידיעה שיש בורא לעולם. ברגע שאני מאמין שיש בורא לעולם, אני מקיים בזה מצות עשה מהתורה, כך כותב הרמב"ם בספר המצות (מצות עשה המצוה הראשונה), שנאמר "אנכי ה' אלהיך". כשאני מאמין בבורא עולם, שאני יודע שיש אבא למעלה שברא אותי, שמחיה אותי, אני מקיים בזה מצוות עשה מהתורה. וזו המדרגה הראשונה באמונה, והיא לא מדרגה גבוהה.

כל אחד יודע: כשאני רואה כוס - אני יודע שמישהו עשה אותה, כשאני רואה מכונית - אני יודע שמישהו ייצר אותה, שלב אחר שלב. יש פה סדר. כך גם כל אחד שרואה שיש סדר לעולם - צריך לדעת שמישהו ברא אותו.

יש סדר לבריאה. מי ברא את הדבר המסודר הזה? עומד מולי בן אדם עם עיניים, רואה אותי, שומע אותי, מריח, טועם, מוחיך, יש לו שיניים יפות, מי ברא אותי? מי ברא את השמש שמאירה ומחממת לנו את כדור הארץ? מי ברא לנו את הירח שמאיר לנו בלילה? את העננים שמביאים לנו גשם? את הפירות והירקות שצומחים לנו מהאדמה? את הבהמות, את החיות, את הסדר הנפלא הזה...

מי ברא??? כשאני שואל את עצמי את השאלה הזאת - "מי ברא אותי?" - מתחדדת אצלי הידיעה והאמונה בבורא עולם, שיש בורא לעולם, ואז, באותו רגע שאני יודע שיש בורא לעולם - אני מתמלא בשמחה.

למה אני מתמלא בשמחה?

כי אני יודע שאני לא לבד. אני לא יודע מה יקרה איתי אחרי מאה ועשרים... אני לא יודע אם אני אעשה את התפקיד שלי בעולם, אם אני אצליח לעמוד במבחן או לא אצליח לעמוד במבחן?

וזו שאלה שאני שואל את עצמי הרבה פעמים...

אני עובד כל בוקר, קם, מתפלל, לומד תורה, עושה מצוות, משתדל

התחזקתי

מכתב

עבודה טובה

שלום לכבוד הרב, שמי שמואל צדוק.

לפני כשנה השתחררתי מהצבא וכעת אני בחור ישיבה, והרב לימד אותי בשיעורי התורה שיעור מוסר, על להיות שמח בדרך שהקדוש ברוך הוא שם אותנו ולראות בכול דבר איך לעבוד את השם, ואסביר למה אני מתכוון, אני כבר בסבב גיוס מילואים שלישי, ויש כאלה שלא רואים את זה בעין טובה בישיבה שלי. ואני אומר להם שאני לא שולט בזה, ואני שמח

איפה שה' יתברך

שם אותי, ולעשות

את הכי טוב שלי.

כי גם שם אני לומד

תורה, ואני מתחזק

בעיקר מחובת

הלבבות שתמיד

נמצא איתי. תודה

להשם יתברך על

עבד נאמן שלו שזה

הרב, שמלמד אותי

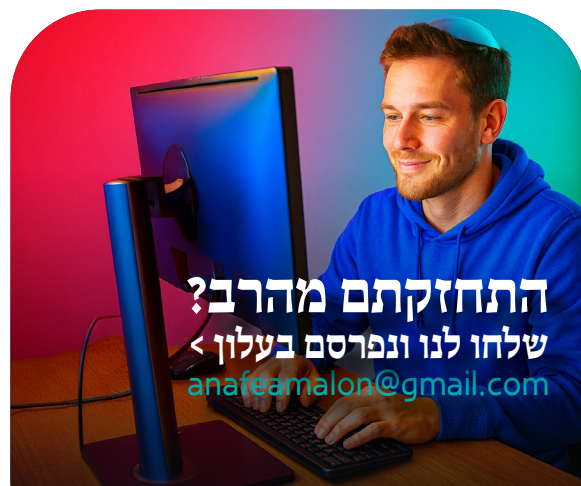
דברים חשובים

בשביל החיים.

התחזקתם מהרב?

שלחו לנו ונפרסם בעלון <

anafeamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מורנו ורבנו
ועטרת ראשנו הגאון
המופלג ר' יגאל כהן
שלט"א חבר מועצת
הרבנות הראשית לישראל,
וראש מוסדות יביע אומר בני ברק.

נשאלתי כמה פעמים אודות שעון דיגטלי הנדלק על ידי תנועת
היד, וקיימת בו גם אופציה בה המסך אינו נכבה כלל, והשאלה
האם מותר להשתמש בו בשבת באופן כזה, שאינו נדלק ונכבה
במהלך השבת אלא דולק בלי הפסקה, כי שמעתי מכמה חכמים
שליט"א שאין להשתמש בו בשבת אפילו באופן בו אינו נדלק
או נכבה בשבת. אשמח לדעת מורנו ורבנו שליט"א בענין זה.

בברכה אפרים אברג'ל טבריה.

לכבוד האברך היקר והנעלה מזכה הרבים המאיר לארץ ולדרים
הרה"ג אפרים אברג'ל שליט"א. טבריה.

אודות שאלת מר בענין שימוש בשבת בשעון דיגטלי, והנני
להשיבו כמסת הפנאי. הנה כמו שכבודו הזכיר כבר בשאלתו כמובן
שבאופן בו השעון נדלק על ידי נענוע היד הדבר אסור בהחלט,
אולם שאלת כבודו באופן בו השעון אינו נדלק או נכבה במהלך
השבת אלא מערב שבת הוא מדליקו באופן בו אינו נכבה במהלך
השבת כלל. לעניות דעתי הדבר מותר בלי שום חשש, וכמו שפסק

מרן רבינו עובדיה
זצ"ל בשו"ת יחווה
דעת (ח"ב סי' מט), לגבי
שעון אלקטרוני, והוא
הדין בשעון הנזכר,
כל שאינו עושה
מלאכה ביום השבת,
אלא מערב שבת
הדבר מותר.

בברכת כהנים באהבה
יגאל כהן.

הזה יהיה חולי. אחד הולך לו בחיים, כי הקב"ה גזר שילך לו בחיים, ולבן אדם אחר הוא גזר שלא ילך לו בחיים.

כך הדבר גם בשלום בית, ילדים, וכל דבר אחר בחיים שלנו.

כל שנייה ושנייה בחיים שלך מונהגת. אתה מונהג על ידי המלך הכל יכול, שברא את כל העולמות, ברא את כל המלאכים, ברא את כל שבעת הרקיעים, וכמובן ברא את העולם שלנו, ואותנו בתוכו.

אדם שמחלל שבת, גם אם הוא עושה קידוש, אבל הוא לא שומר את השבת, אוכל לא כשר, הולך עם נשים שאסורות עליו, עושה עבירות, יכול להיות שהוא מאמין בבורא עולם,

הוא יודע שיש בורא לעולם, אבל הוא עדין לא מאמין שהקב"ה נתן לנו את התורה, שהקב"ה מסר לנו את שמירת השבת. הוא לא מאמין שהקב"ה מנהיג את העולם.

זו מדרגה שנייה באמונה. אומר דוד המלך בספר תהלים (כג, ד): "גם כי אלך בגיא צל מות לא אירא רע" - בשום מצב בעולם אני לא מפחד, כי הקב"ה מנהיג את העולם, "כי אתה עמדי" - הקב"ה איתי, אני לא לבד... יכול להיות שאתה תיפול, יכול להיות שאתה תישבר, יכול להיות שיקרו דברים לא טובים, אבל אתה לא לבד, אתה עם הקב"ה, לעולם לא יבוא לך מזה דבר רע. לעולם אל

הכל טוב

הדרגה השלישית באמונה, שזו המדרגה הגבוהה ביותר, זה לא רק שאתה יודע שיש בורא לעולם, ולא רק שאתה יודע שהוא מנהיג את העולם, אלא אתה יודע גם שכל מה שהוא עושה - לטובה הוא עושה, שכל מה שהוא עושה בעולם בשבילך - לטובתך הוא עושה.

זו מדרגת שיא השיאים. זו המדרגה הכי גבוהה.

מי שחי ככה הוא חי טוב כמו תינוק, כמו

שאמר דוד המלך (תהלים קלא, ב): "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי", כלומר, דוד מלך ישראל בוטח בקב"ה כמו שתינוק בוטח על אמא שלו. כמו שתינוק יודע שאמא שלו עושה לו רק דברים טובים, כך היה דוד מלך ישראל בוטח בקב"ה, שיעשה לו בחיים רק דברים טובים.

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "דע לך, בן אהוב שלי, אני נמצא איתך שם, אני נתתי לך את זה, ולטובתך עשיתי את זה".

כשאנשים אומרים "לא", ובורא עולם אומר לך: "אני יכול לתת לך!".

בבית דין של
מעלה אומרים:
פלוגי אלמוני
מגיעה לו מכה
קטנה באצבע

ענפים

אל

תפספס

<<<<<

שיעורים מחזקים בשידור חי

אמונה. מוטיבציה. זוגיות. עם הרב יגאל כהן!

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

הרב נריה ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

מחלוקת שהיא לשם שמים (אבות ה' י"ז)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי שאיני מכיר, ששפך את לבו אלי באופן ישיר. בבית הכנסת השכונתי הוא מאוד אוהב להתפלל, מבחינתו אפשר היה לגמור עליו את ההלל. אך בעיה אחת ישנה וזה גבאי בית הכנסת, שהתנהגותו שם תמיד את האוירה הורסת. וכבר כמה פעמים הקהילה כמעט קורסת, כי מתייחס אל הציבור כמו חיה דורסת. והדבר הגרוע באותו הגבאי, שמחרחר הוא ריב ואינו אומר די. ומסית אנשים כנגד הרב, וכל פעם מחדש באופן נלהב. ומרחיב פיו בחלקלקות, וגורם בקהילה למחלוקות.

ושואל אם מותר עליו לשון הרע לדבר, ואת מעלליו למען השלום לספר. ועניתי 'שה'חפץ חיים' (כלל ח', ח') בספרו המדהים, תשובה לשאלתו הוא מקדים. שאם בדבריו יצליח להשכיך שלום, שהוא על ראשו כתר ויהלום, ועל ידי זה תסור שנאת חינוס מביניהם, ותשרור אהבה ואחוה במחניהם, רק אז מותר לדבר על בעל המחלוקת, כדי שתשקע המריבה עמוק בתוך השוקות.

אבל צריך לשים לב לכמה פרטים, לפני שעל בעל מחלוקת לדבר נוגשים:

א. שידע מעצמו שהגבאי הוא זה שמעורר מדנים, ולא יסמוך בזה על שמיעה מאחרים. אלא אם כן בירר שמה ששמע זו אמת, ואינה שמועה המתגלגלת מעת לעת.

ב. שיכוון לתועלת ולא מצד שנאה אישית, אם חבוייה בלבו בצורה חרישית.

ג. אם יש באפשרותו להשקיט המריבה בלי לדבר, יעשה זאת בכל דרך אפשרית באופן האחר. ויתבונן בענין בשיקול דעת גדול, כי היצר בשעת מחלוקת רוצה להרוס הכל. לכן יבדוק טוב מי הוא הצד החולק, שלא יטיל את האשמה על הצודק. ואם אינו יכול לברר עם מי הצדק והדין, לא ידבר אף מילה עד שיוכל להבחין.

ונסיים בסיפור על רבן של כל ישראל, ונזכה במהרה לביאת הגואל: כשהלך ה'חפץ חיים' למכור את ספריו, הגיע לעיירה שהיה בה דבר מורכב. כמה מן התושבים רצו להקים עוד חברה קדישא בעיר, ואת המחלוקת ביניהם זה גרם להגביר. וכוונתם לא היתה כלל לשם שמים, אלא להגדיל את משכורתם בכפל כפליים. ולא ידע רב העיר מה עליו לעשות, וכל מה שאמר המשיך את המחלוקת ללבבות. ופנה אל החפץ חיים שיעזור לו להקים בעיר חברה קדישא אחת לכולם, עם העושים מלאכתם כבר שנים באופן מושלם. ביקש החפץ חיים לדרוש בבית הכנסת המרכזי בליל שבת, ושיפרסמו להתכנס כל אנשי העיר כאחד. כשעלה הרב לבימה כולם ציפו לשמוע מה הוא יגיד, השכינה מדברת מגורנו את זה כל אחד יודע להגיד. אמר החפץ חיים לקהל משפט קצר אחד, אך הוא טומן בתוכו ענין מאוד מיוחד: "בעיר שיש בה חברה קדישא אחת, יש גם מלאך המוות אחד, ושיעור התמונה הוא קטן, וקל לסלק את יצר הרע מכאן. אבל בעיר שיש מחלוקת ופירוד בין חברים, גם למלאך המוות יש הרבה עוזרים". וכך חזר השלום לאותה עיירה, ונפתרה הבעיה במהרה.

נזכה לברוח ולהתרחק ממחלוקות, ואהבה ואחוה בעם ישראל להרבות. אכ"ר.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלושה 3 ואחר כך הקש 1)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

אדם החובש פאה לראשו האם רשאי להניח התפילין עליה או שצריך להורידה?

התפילין צריכות להיות מונחת על גוף האדם ולכן אדם שחובש לראשו פאה שאינה קבועה לראשו ויכול להסירה בכל עת שירצה, צריך להוריד הפאה קודם הנחת התפילין. אבל אם הפאה נדבקת לראשו ע"י דבק רפואי, ואינו מסירה אלא לעיתים רחוקות, אין צורך להסירה קודם הנחת התפילין ויכול להניח התפילין עליה כיון שהיא נחשבת כמו גופו. (ש"ע סי' כז, משנ"ב שם ס"ק טז שו"ת אגרות משה אור"ח ח"ד סי' מ, שו"ת אבי בעזרי סי' א)

אדם שרגיל בעישון ונוהג ללמוד כל יום אחר תפילת שחרית עם התפילין, האם מותר לו לעשן עם התפילין?

אדם שיש להימנע מלעשות דברים מגונים, אמנם עישון אינו בכלל דבר מגונה ולכן אם יש צורך לאדם בעישון כגון כדי שיוכל ללמוד עם התפילין וכדומה הדבר מותר. וכמובן שלכתחילה ראוי להימנע מעישון באופן כללי, מאחר והדבר גורם למחלות ובעיות רפואיות רבות (שו"ע סי' מ סעיף ח, שו"ת רבבות אפרים ח"א סי' ל, ילקו"י שם סעיף ח)

האם צריך לקנות רצועות תפילין המושחרות משני הצדדים או שמספיק בצד החיצון?

המנהג שלא להקפיד, וכן נהג מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל ויש מחמירים. (עיין רמב"ם פ"ג מהלכות תפילין ה"ד, וב"י סי' לג, ובספר ארחות מרן ח"א עמ' פט)

ציצית שהחוטאים שלה התכווצו בכביסה האם היא כשרה?

אם נשתייר בחוטים אורך כדי עניבה דהיינו 4 סנטימטר הציצית כשרה. ובזמן האחרון נפוץ מגן מיוחד לחוטים שמניחים בתוכו את החוטים קודם הכביסה ובכך אינם מתכבצים במהלך הכביסה, ולכן מי שרוצה לכבס את הציצית בלי חשש מומלץ לקנות זאת. (ש"ע סי' יב סעיף א, ספר מעורר ישנים בר אבהן סי' כו אות

ט עמ' יג)

אדם יכול להפוך למנצח גדול, מנצח היסטורי, למרות שלפי כל אמות המידה הסטנדרטיות הוא הפסיד.

דרכו רדמונד אצן בריטי הגיע לאולימפיאדת 1992 בברצלונה בכושר הטוב בחייו.

צוות רפואי מיהר לעזור לו אך הוא הזיז אותם, קם והחל לדדות קדימה. לאט, לאט, בוכה ורץ. אבא של רדמונד שישב ביציע, החל לפלס את דרכו מטה בין עשרות אלפי הצופים. "אף אחד לא יכול היה לעצור אותי", אמר. בדיעבד, "כל מה שעבדתי עבורו נגמר", אמר דרך רדמונד על הרגע ההוא. "שנאתי את כולם. שנאתי את העולם. ופתאום הרגשתי יד על הכתף." "דרכך, זה אני" אמר אב לבנו "אבא, אני רוצה לסיים את המסלול הזה", אמר לאביו. "התחלנו את זה ביחד ואנחנו הולכים לסיים את זה ביחד", ענה לבנו והשניים פשוט הלכו לאט, עד אשר חצו את קו הסיום, לקול תשואות עזות של 65 אלף איש נרגשים ביציעים.

בפרשת קרח, קרח ממריד כנגד משה ואהרן 250 איש, בניהם נשיאים וראשי סנהדרין. משה רבנו רואה שהמצב יוצא משליטה ואומר להם: "בְּקֶרֶךְ יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְהָיָה לְךָ יָדָא וְהָיָה לְךָ יָדָא" במילים אחרות: בואו נישן על זה ומחר נראה מה לעשות. מסביר בספר הקדמון "ערוגת הבושם" שהמטרה של משה רבינו הייתה שהם יעשו חשבון נפש בלילה ובבוקר יקומו אחרת. אכן כך היה, רק שהם לקחו את חשבון הנפש, במקום לשיפור, למקום של הלקאה עצמית וייאוש. הם אמרו לעצמם - מה עשינו? מרדנו במשה רבנו, אין לנו תקנה, וטוב מותנו מחיינו.

אומרים - גם אם נפלת, תשתדל ליפול על הגב, כי אם אתה יכול להסתכל כלפי מעלה, אתה יכול גם לקום כלפי מעלה.

פעמים אתה מרגיש שהכול נגמר, ומהמסך ירד, אל תיתן לייאוש לכרסם, פעמים שדווקא מהפסד הכואב, יכולה לצמוח ההצלחה ההיסטורית.

הניצחון האמיתי מגיע לא מלהתחמק מנפילות, אלא מהיכולת לקום אחרי כל נפילה ולהמשיך הלאה.

סיפורו של יונתן, אברך שלמד להאמין

באתי ללמד ואז למדתי ללמוד

קוראים לי יונתן.

כשהתחננתי, היה ברור לי מה הייעוד שלי: ללמוד, ללמד, להפיץ תורה. אז אחרי שנה בכולל - ביקשתי להתחיל להעביר שיעורים. רציתי לחפש מקום למסור שיעורים. התחלתי בשיעור שבועי קטן. אחר כך שיעור ערב בבית הכנסת. אבל מהר מאוד הבנתי - זה לא מה שדמינתי. הקהל התחלף. לא תמיד באו. לא תמיד הקשיבו. היו הערות, היו פרצופים. לפעמים - פשוט שתיקה, והרגשה שלא באמת אכפת לאף אחד. חשבתי שזו תקופה. עברתי להעביר שיעור אחר. גם שם - התחלה נלהבת, ואז דעיכה. שוב תחושת כישלון.

חברים אמרו לי, "זה לוקח זמן. תמשיך. תתמיד." המשכתי. אבל הלב - הלך ונשחק. בכל פעם שעמדתי מול הסטנדר, אני רואה מישהו מרוכז בטלפון - משהו בי התכווץ. "אולי אני לא מספיק מעניין. אולי אני לא נועדתי לזה בכלל." זה כאב. כי זה היה החלום שלי.

בערב אחד, חזרתי הביתה. אשתי שאלה איך היה. אמרתי לה בשקט: "אני לא בטוח שיש לי מקום. אולי טעיתי." היא לא ניסתה לעודד בכוח. רק אמרה משפט אחד:

"אולי זה לא שאתה לא מוצלח - אלא שאתה לא במקום הנכון."

המילים האלו כל כך נגעו בי. ואז, במקרה, מישהו מהשכונה ביקש ממני עזרה בלימוד עם ילד שמתקשה בת"ת. בהתחלה סירבתי. אבל בסוף הסכמתי לפגישה אחת.

ישבנו יחד. ילד בן 10. מתקשה בקריאה. אני התחלתי להסביר לו - הוא הביט בי בעיניים מבריקות. הוא שאל, התעניין, חיך. אחרי שבוע - אמא שלו התקשרה אליי ואמרה לי: "הילד שלי מחכה לך כל יום. אתה מחייה אותו." מאז, הלב שלי התחיל להיפתח. עברתי ללמד פרטני. עזרתי לבחורים שנפלטו ממסגרות. והבנתי: לא נועדתי ללמד שיעור לקהל - נועדתי ללחוש אמונה בלב של ילד אחד בכל פעם.

היום אני עושה את זה באהבה. מלמד, מחזק, מרים. ואם יש דבר אחד שלמדתי מהמסע הזה, זה זה: "לא כל מי שחושב שהוא צריך להיות על הבמה - באמת נועד לשם. אבל לכל אחד יש שליחות. אם לא נוותר - נמצא אותה. לפעמים, דווקא כשנסגרת הדלת שחלמנו עליה - נפתחת הדלת שנועדנו לה."

הצטרף להפצת עלוני השבת ותן לעוד משפחות ליהנות מהתוכן ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

חמילי אחר הצהריים והלב נכד מחיין

הם חוזרים מהעבודה לסופ"ש, מחכים לערימת העלונים שלך, להתמלא מתכנים מחזקים ומשמחים.

תניח. תפיץ. תפרגן.

טובה תורה מכל סחורה

החברותא איתו היתה הגשמת כל חלומותיי. בתור בחור ישיבה רציני ומתמיד, שאפתי להמשיך בדרך הזו גם לאחר החתונה ולמצוא אברך בגילי שיהיה בראש שלי וביחד נעשה 'שטייגען' יומיומי. ה' שמע את תפילתי ואכן מיד לאחר החתונה פגשתי בו. אברך יקר וירא שמיים. הוא הגיע אמנם מקצה אחר של העיר אבל ה' זימן אותנו לאותו הכולל ומהרגע הראשון הבנו כמה ה-'שידוך' הזה מוצלח.

במשך ימים ארוכים, ישבנו באהלה של תורה וצללנו בים של מפרשים, ראשונים ואחרונים.

הלימוד שלנו היה ברמה גבוהה, שנינו ב"ה ניחנו בראשים טובים והיינו מתפלפלים ומתעמקים בכל סוגיה. ראש הכולל היה מנסה מפעם לפעם לבקש ממנו להפריד כוחות, על מנת לעזור לאברכים אחרים בכולל וללמוד עם כאלה שפחות מצאו את עצמם, אך משנה לשנה הבינו כל הסובבים שאנחנו צמד. וככל הנראה לא כזה שייפרד בקרוב.

השנים האלה זכורות לי כשנים הכי מתוקות בחיי, הייתי קם כל בוקר בהודיה להשם על שזיכני לשכון באהלו, ועוד עם חברותא כזה שלא הייתי מוצא בשום מקום.

השנים חלפו, לשנינו נולדו ילדים צפופים, והבתים ב"ה התמלאו. עם הילדים, גדלו גם ההוצאות, והכיס החל לומר את דברו מדי יום, להזהיר שתכף כבר לא יהיה מה להוציא ממנו. שנינו הגענו מבטים דלי אמצעים כך שלא היה לנו עזרה וגם הנשים היקרות שלנו עבדו ככל שיכלו ובכל אופן לא הצלחנו לסגור את החודש.

היינו אובדי עצות, לא רצינו בשום אופן להפסיק את הלימוד, לעזוב את הכולל. מה לנו ולעסקים? מה לנו וללימודים אחרים? מה נעשה מחוץ לכולל? וכיצד נפסיק את הלימוד המתוק והמיוחד הזה?

חור בכיס

יום אחד הגיע חברי לכולל ופניו נפולות. בנו השני מתלונן מזו תקופה על כאבי שיניים ואתמול אשתו הלכה איתו לרופא שיניים. מתברר שהוא זקוק לטיפול ארוך ורציני ובעיקר יקר. מאד יקר. חברי האהוב לא הצליח להתרכז בלימוד באותו יום, הוא היה מוטרד ברמה שאף פעם לא ראיתי אצלו, והבנתי שזהו. אין מנוס. הוא אמר לי שאין לו מהיכן להביא את הכסף הזה, אפילו לא חצי. הוא סיפר לי גם שגיסו כבר תקופה ארוכה מנסה לשכנע אותו לעזור לו בעסק ומבטיח לו משכורת יפה. ואחרי ימים רבים של התלבטות ומחשבה הוא החליט שהגיעו מים עד נפש, והוא עוזב.

לגדל בחוכמה בדרך התורה נלך

הנה בפרשה אנו רואים שקרח שהיה פיקח גדול ובעל מעמד גבוה, הן מבחינה חברתית שהיה מגדולי עשירי דור המדבר, וכבר המשילו אדם עשיר מאד ל-עשיר כמו קרח, ומאידך היה מנושאי ארון הברית, כלומר, מעמדו הרם של קרח בתוך שבט לוי - היה ממש מן הנבחרים, שתפקידם היה לשאת את ארון הברית, אחד מהכלים הקדושים ביותר במשכן.

ומה גרם לקרח לחטוא בחטא נורא זה ולחלוק על על משה רבנו? מובא במדרש תנחומא (פרשת קרח, סימן א): ולמה קרח חלק על משה? עינו הטעתו... אמר: ארבעה אחים היו: עמרם, יצחק, חפרון ועוזיאל. עמרם הבכור, בניו כבר נטלו גדולה: אחד מלך (משה) ואחד כהן גדול (אהרן). מי ראוי ליטול את הנשיאות אחרי? הלא אני - שאני בן יצחק שני לעמרם! והוא הניחני ומינה את אליצפן בן עוזיאל לנשיא בני קהת? אעשה מחלוקת ואבטל את הדבר הזה..."

הרי שמקור הסיבה למחלוקת היא שקרח היה בן יצחק, שהוא האח השני בעץ המשפחה, ואילו אליצפן היה בן עוזיאל, האח הצעיר ביותר. וכאשר משה מינה את אליצפן בן עוזיאל לנשיא בני קהת, קרח הרגיש שזה דילוג מעליו, וזה הדלק בו אש לא קנאה ותחושת השפלה, וקרח הסתיר את קנאתו בטענות "רוחניות" - שכולם קדושים, שאין הבדל, "ומדוע תנשאו". אבל שורש המחלוקת, כידוע, היה אישי וקטנוני - קנאה.

וכאשר אדם מונע מתוך מידה של קנאה וגאווה, הרי שענינו נסתמים והוא לא רואה אפילו את האמת הברורה, מידות רעות של האדם הופכות אותו להיות עד כדי כך עיוור שמגיע עד למצב שמאבד הוא את עולמו.

הנה אנו רואים שהתורה מזהירה אותנו לא רק ממחלוקת - אלא ממחלוקת "שמתחזה לאידיאולוגית", אך מונעת מאנו, ולכן נדרשת מהאדם כנות פנימית. וכאשר עולה בלב טענה כל שהיא - אזי נבדוק: האם זה לשם שמיים? או שמא יש כאן משהו נסתר - כבוד, אגו, קנאה?

והנה אותם מאתים וחמישים איש "נשיאי עדה, קריאי מועד אנשי שם", איך נפלו ברשתו של קרח?

אלא שהטענה הבסיסית של קרח הייתה "כל העדה כולם קדושים". ולכאורה הטיעון נשמע נכון, אך הכוונה הייתה מסולפת. הנשיאים התפתו למילים הגבוהות - מבלי להבין שהבסיס הוא מחלוקת שאינה לשם שמיים.

והנפילה שלהם באה, מתוך שלא הייתה להם התבטלות מוחלטת "לדעת תורה" של משה רבן של ישראל, וההתבטלות לדעת תורה פירושה שאין להרהר אחר הוראה של גדולי הדור גם אם ישנה טענה שנראית לעין צודקת, צריך לזכור שמול הצדק האישי שלך, ישנו "הצדק האלוקי ודעת תורה" אשר היא הדרך שבה נלך ולא נסטה ימין ושמאל...

הבטחות צריך לקיים

כמה שבועות לאחר החתונה הוא התקשר אליי ואמר לי "אבא. אני יודע כמה אתה מתגעגע לתקופה היפה הזו. כמה שנים אתה מבטיח לעצמך שהנה, אוטוטו אתה חוזר לעולמה של תורה. אולי תצטרף אליי? בשעות הבוקר אתה יחסית פנוי בד"כ לא? לפני שמתחיל הלחץ של העסק לפנות צהריים, אולי תבוא ללמוד איתי שעתים-שלוש בסדר א'?" השתכנעתי. הייתי זקוק לדחיפה הזו ממשהו והייתי מאושר שזה הגיע מבני. התחלנו ללמוד בשעות הבוקר. אחת, השעות המאושרות ביותר ביום שלי. היה קשה לי להתנתק ולחזור לעבודה, נהניתי מכל רגע והלימוד איתו זרק אותי אחורה, לשנים ההם, היפות מכל.

לא עבר חודש ואני מקבל טלפון נרגש מחברי. הוא מספר לי שהוא לא עלינו חלה לאחרונה במחלה הארורה, הוא לא רצה לצער אותי ובאופן כללי הם החליטו לשמור את העניין בתוך המשפחה ולכן לא דיבר איתי על כך. "הרופאים היו מודאגים מאד, הם ניבאו לי רעות ואמרו שהמצב לא פשוט בכלל. הוא המשיך וסיפר. "לקחתי את העניין מאד קשה, פחדתי ממש על חיי ולא ידעתי מאין תבוא לי הישועה. ואז, בוקר אחד אחרי ביקור מדאיג מאד אצל הרופא, נזכרתי. נזכרתי בהבטחה שלנו, שלא נותנת לי מנוח כל חיי. נזכרתי בעיניים הנוצצות שלך אבי, עת עמדנו בפתחו של הכולל והבטחת לי. הבטחת שלא תשכח. ושברגע שיתאפשר לנו, ברגע שרק נעמוד על הרגליים מבחינה כלכלית, נחזור לספסל הלימודים, ולצערי זה לא קרה. אבל הפעם תפסתי את עצמי בידיים. המחלה הזו ניצרה אותי והחלטתי שאני חוזר. לא רציתי להתקשר אלייך כי רציתי קודם לבדוק עם עצמי אם אני מסוגל. נכנסתי לבית מדרש ליד הבית ופשוט שכחתי מהכל. צללתי ללימוד, נהניתי מכל רגע. וככה אני כבר במשך שבועיים. היום בבוקר הייתי אצל הרופא והוא לא האמין למראה עיניו, הוא אומר שבבדיקה האחרונה המצב נראה שונה לחלוטין. 'או שטעיתי בהערכה הקודמת שלי או שפשוט התרחש כאן נס' אמר לי הרופא בהתרגשות. אני הייתי הולך על האופציה השניה, הרהרתי בלבי. והחלטתי להתקשר אליך, לצרף אותך לשגרה החדשה שלי."

התרגשתי עד דמעות, סיפרתי לו בבדיחות שהבן שלי כבר חטף אותי לסדר א' אבל אני מבטיח מאותו היום ללמוד איתו גם את סדר ב'.

העסק ימתין בצד, נקווה שיסתדר בלעדיי. וגם אם לא, הבטחות צריך לקיים. וטוב מאוחר, מלעולם לא.

עולמי חשך עליי באחת. הבנתי אותו לגמרי, הייתי במצב לא פחות גרוע ממנו, וגם לי היו לאחרונה הוצאות לא צפויות שקרעו לי את הכיס, אבל ידעתי שעם הוא עוזב יהיה לי מאד קשה למצוא מישהו במקומו. אחד כזה שמכיר את הראש שלי ומתאים לי בדיוק בסגנון הלימוד. היה זה טריגר גדול עבורי ובסוף היצר הרע ניצח. יצאתי אף אני לעבוד.

אבל משפט אחד שהוא אמר לי ביום שעזבנו, רדף אותי עוד שנים ארוכות אח"כ: "אבי יקירי, אנחנו עוזבים את הכולל עכשיו כי באמת הגיעו מים עד נפש. אבל הבה נבטיח אחד לשני..." והוא הסתכל לי בעיניים במבט רציני: "בעז"ה, ברגע שהילדים ייגדלו מעט והמצב שלנו יתאזן, הכיס כבר לא ייקרע על בסיס יומי, ונראה שאנחנו יכולים להוריד מעט הילוך, נקרא אחד לשני ונחזור ללמוד ביחד. אפילו לחצי יום. אפילו לכמה שעות. אולי אפילו ליום שלם. תבטיח לי, חברי היקר, שנתפלל על זה כל יום, ולא נשכח את ההבטחה הזו."

נתתי לו את הבטחתי, ונפרדו דרכינו.

ההבטחה שנדחתה

את השנים הבאות ומעלליהן אני לא אפרט מפאת קוצר היריעה, אבל באותה מהירות שצללנו לעולם התורה, להבדיל אלף הבדלות, צללנו לעולם העסקים. בסיעתא דשמיא גדולה שנינו הצלחנו מאד, והפכנו, כל אחד בנפרד, לבעל עסק גדול, מניב ומרוויח. כל אחד בדרכו שלו, בסיפורו האישי. גם הקשר החברי הקרוב שלנו הלך והתרופה, למעט שיחת "חג שמח" לפני כל חג, או בברכת "מזל-טוב" לקראת יום הולדת או שמחה משפחתית.

אבל ההבטחה שלנו רדפה אותי כל השנים. ב"ה הגעתי למצב שיכולתי למנות מנהל תחתי והעסק זרם, אבל כפי שבטח יודע כל בעל עסק, הצורך בשליטה על העניינים, בלהיות עם יד על הדופק כל הזמן, לא עוזב אותך. לא באמת הרשיתי לעצמי לחזור לכולל. בתקופות מסוימות, הייתי קם עם געגוע שורף בחזה, לאותם שנים מדהימות, בהן כל עולמי הייתה התורה הקדושה, והבטחתי לעצמי שהנה הנה תכף אני הולך לחזור לשם. אך בלבי הבנתי שזה לא יקרה. אולם חינכתי את בניי מגיל קטן שילכו בדרך התורה ולא יותרו עליה בחיים.

עברו שנים והגיע הרגע בו חיתנתי את בני הגדול. ב"ה זכיתי ובני היה בחור ישיבה משכמו ומעלה, אהב את התורה בצורה לא רגילה והיה מתמיד גדול, שמחתי לדעת שהנחלתי לו דרך נכונה וקיוויתי בכל לבי שהוא יוכל ללמוד בכולל שנים ארוכות ממני.

הרופאים היו
מודאגים מאד,
הם ניבאו לי
רעות ואמרו
שהמצב לא
פשוט בכלל.

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באזור יהודה

דרך חדשה

ה' רוצה להטיב

בי תדבק

כתב רבינו הרמב"ם זיע"א (הלכות תשובה ז', ו'): "גדולה תשובה שמקרב את האדם לשכינה שנאמר (הושע יד, ב') 'שובה ישראל עד ה' אלהיך'. ונאמר (עמוס ד', י') 'ולא שבתם עדי נאם ה''. ונאמר (ירמיה ד', א') 'אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב'. כלומר אם תחזור בתשובה בי תדבק'. (חזון עובדיה ימים נוראים עמוד ריב)

לפני כסא הכבוד

אחים יקרים! צריכים לדעת מה שאמרו רבותינו ז"ל (פסיקתא רבתי מה' ט'): "גדול כוחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד הוא עולה, לא עד עשרה מילים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע הראשון אלא עד רקיע השני ולא עד רקיע השני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד".

מהו יהודי

אמר רבינו הבעל שם טוב זיע"א: "שאי אפשר להסביר לגוי מהו יהודי כי אינו מסוגל להבין זאת" והוסיף נכדו רבי ברוך זיע"א: "ואני אומר שגם ליהודי אי אפשר להסביר ולבאר מהו יהודי מפני שמהותו של עם ישראל הוא גבוה מעל גבוה".

יהודי הוא אוצר

מנהל בית הספר החרדי בראשון לציון רבי משה קנר שליט"א קיבל טלפון בהול מהגאון רבי משה שמואל שפירא זיע"א ובו מבקש מהמנהל שיכניס למסודו שני אחים שמסתובבים מוזנחים ברחובות באר יעקב לאחר שנזרקו מבית סיפרם עקב בעיות של לימוד והתנהגות...

המנהל סירב בטענה כי אם בית הספר המקומי לא הצליח להתמודד עם בעיותיהם הרי שגם להם אין את היכולת להחזיקם... אך ראש הישיבה עמד על שלו כשהוא לא מפסיק להפציר שיקבלם על אחריותו כי זה שאלה של "נפשות".

מספר המנהל: "הצעתי כפשרה שאקבלם בתור נסיון, והנה לא עבר יותר מיום אחד שהם שהו אצלנו ונוכחנו לראות כי בעיותיהם גדולות למכביר, וכי אין לבית הספר את היכולת הכספית לממן להם שיעורי עזר פרטים ולכן הודענו לראש הישיבה כי הנסיון נכשל ואיננו מוכנים לקבלם. אך ראש הישיבה התעקש ולא אמר נואש, הוא קיבל על עצמו את התשלום עבור מורים פרטים, ואת אחריותו האישית לחינוכם ולקידומם בלימודים. נאלצנו לקבלם. ומשך שנתיים רצופות הביא לי רבי משה שמואל מידי חודש בחודשו את התשלום עבור שיעור העזר, וכן עקב והתעניין כל העת על התקדמותם בלימודים".

מסיים המנהל: "אחד משני תלמידים אלו הוא כיום אחד מגדולי מרביצי התורה הנוודעים בדורינו!"

הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה

מדוע קרח ועדתו טעו ואיך זה נוגע לזוגיות

"כולם שווים, כולם קדושים, למה אתם מתנשאים?" - טענת קרח ועדתו נשמעת כל כך... מודרנית. במבט ראשון, נדמה שקרח היה הדמוקרט הראשון - לוחם למען שוויון, מתנגד להיררכיה. אז מדוע הוא נענש כל כך חמור? ומה זה אומר לנו היום?

רבי שמחה בונים מפשיסחא מציע תובנה עמוקה. כשקרח טען "כי כל העדה כולם קדושים", הוא אמר אמת - אבל אמת מסוכנת. כן, כולנו נבראנו בצלם אלוהים. כולנו קדושים. אבל - וזה ה"אבל" המכריע - לא כולנו אותו דבר.

דווקא השונות בין בני אדם היא זו שיוצרת עולם שלם! אם כולם היו משה רבינו, מי היה נושא את הארון? מי היה בונה את המשכן? מי היה מקריב את הקרבנות?

הבעיה קרח לא הייתה רצונו בשוויון, אלא אי-הבנתו את העיקרון הבסיסי ביותר של הבריאה: שונות היא ברכה.

חשבו על זוגיות: כמה פעמים שמעתם זוגות מתלוננים - "הוא/היא לא מבין/ה אותי?"

אנחנו מצפים שבן/בת הזוג יהיו כמונו, יחשבו כמונו, ירגישו כמונו. אבל אם באמת היו כמונו - איזה ערך היו מביאים לחיינו?

יוסי וחני, זוג שיעצתי להם, סיפרו לי שהם רבים כל הזמן על סדר וניקיון. "היא אובססיבית", התלונן יוסי, "אני לא יכול לשים כוס בכיור בלי שהיא תרוץ לשתוף אותה." חני השיבה: "והוא יכול לחיות בתוך ערימות של בלגן!"

"אתם יודעים מה הבעיה האמיתית?" שאלתי. "לא שאתם שונים. הבעיה היא שכל אחד מכם חושב שהדרך שלו היא הנכונה היחידה, ושהשני צריך להשתנות." קרח לא הבין שמנהיגות של משה ואהרן לא באה על חשבון קדושתו שלו. הוא ראה את העולם כמשחק סכום אפס - אם הם למעלה, אני למטה.

פרשת קרח מלמדת אותנו לשאול: האם אני מוקיר את השונות, או נלחם בה? האם אני מאפשר לבן/בת זוגי להיות שונה ממני, ועדיין שווה ערך?

כי האדמה שנפערה תחת רגלי קרח לא הייתה רק עונש - היא הייתה תוצאה טבעית של תפיסה שאינה מכירה בייחודיות של כל אדם. עולם שבו כולם חייבים להיות אותו דבר הוא עולם שסופו להיבלע.

והדרך לתיקון? להבין שהשונות בינינו היא לא רק הכרחית - היא קדושה.

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה? בית ההוראה בראשות הרב נריה ברבי מחפשים ייעוץ רבני או הכוונה? ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

מפנקסו של מחנך

כיצד נמנעים מנגיעות

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

הפרשה עוסקת בקרח ועדתו, רש"י אומר לנו 'קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו אלא עינו הטעות'. התורה מלמדת אותנו יסוד עצום בחינוך עצמנו וילדינו. קרח היה מורם מעם באותה תקופה, וחז"ל תמהים איך קרח נפל בדבר כל כך פשוט שהוא בגדר 'שטות' אתה נלחם על כלום. היתכן...

וחז"ל עונים לנו: "עינו הטעות". הרצון והדמיון של אדם בעצמו גורם לו לעיוורון מוחלט, ועושה את כל הטעויות האפשריות. כל תנועה שלנו פועלת לפי הרצונות והגחמות שלנו, אסור לנו לוותר על המלחמה על עבודת ה' הפרטית והאישית שלנו. התפקיד המרכזי שלנו כהורים לתת עוצמה וביטחון לילדים שלנו, חוסן נפשי לעמוד במהמורות החיים. השאלה הזועקת היא איך, כיצד, מהו הדבר הגדול הזה.

הבה ונחשוב כל נפילת קרח ועדתו שהיו גדולי עולם, זה מנגיעות אישיות, אם נדע לתת לילדים שלנו את הדרך לא להיות מוטעים, לא לפעול מנגיעות אישיות הם יהיו בעלי חוסן נפשי. אדם שלא מודע שיש בו כזה מצב לעולם לא יבדוק את עצמו ויפול ברשת של היצר הרע.

אפילו אדם הגדול ביותר יש השפעה של דברים חיצוניים על דעתו, ולכן הוא צריך להשים לב לדבר, ולפעול בהתאם. נפסק להלכה בחושן משפט (סימן יז סעיף א') שדיינים שבאים לפניהם לדין אדם אחד מלובש בבגדים יקרים והשני בבגדים בזויים אומרים למכובד או הליבישו כמותך או לבוש כמוהו. עכ"ל.

הבה ונתבונן עומד אדם בסדר גודל של דין כמשה רבנו וצריך לדון בדיון הלכתי אבל התובע מלובש באופן מכובד והנתבע באופן בזוי, ליבו נוטה עבור האדם המלובש בצורה מכובדת, ולכן צריך לומר או הליבישו או לבש כמוהו.

פעם עשיתי בדיקה בנושא בהיותי בחור בישיבה נכנס אדם לישיבה, פניתי לחברי ואמרתי להם שהוא אדם עשיר מאד וכו', הבחורים נעמדו סביבו ושמעו את דבריו וקיבלו בלא עוררין, לאחר מעשה סיפרתי להם שהכל עורבא פרח, והדברים השתנו.

היסוד אדם פועל לפי נגיעות, והתפקיד שלנו כהורה כמחנך לתת לילד את הכלים, והחוסן הנפשי, שכדי לצאת מכל מיני טעויות של נגיעות, התבוננות. וכמובן 'דעת תורה' צרופה, ושלא נכשל.

מדי שבת

הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

כח התפלה

הכח של התפלה גדול מאד! לפני כמה שנים בהילולא של הישיבה, בא אלי ר' משה חיים קורט והביא לי מעטפה עם אלף דולר, ואמר לי: זה בשביל שתברך אותי שיהיו לי בנים. אמרתי לו: ואם הברכה לא תתקיים, אצטרך להחזיר? אם אני נותן קבלה, זו בעיה... קח את הכסף, ואם הברכה תתקיים תתרום אותו לישיבה. זה היה בטבת, ובחג הפסח הוא הביא מעטפה עם אלף דולר. שאלתי אותו מה זה? אמר לי: אשתי נפקדה ברוך השם. אבל אמרתי לו שלא יפרסם עד החודש החמישי. ככה האדמו"ר מליובאוויטש אומר, לא לפרסם עד החודש החמישי שלא תהיה עין רעה.

אחרי כמה חודשים רבי אדיר עמרוצי שגר באיזור שלו הלך לקורט ושאל אותו: מה עם אשתך? אמר לו: בסדר, הכל כרגיל. אבל לפני חודשיים אמרת שהיא נפקדה, עכשיו אתה אומר שאין כלום?! אז הוא אמר, בגלל שאמרתי לו לא לפרסם עד החודש החמישי. אבל עד החודש החמישי הכוונה תחילת החודש החמישי, לא סוף החודש, והחודש החמישי כבר התחיל. והוא אמר לי: אני רוצה שאתה תהיה הסנדק. אנשים חושבים שאני שמח בזה, אני לא רוצה את זה! דבר ראשון, אני לא מחפש לעשות פרסומת בחנם. ודבר שני, אין לי כח! בשבילי, לנסוע לתל-אביב זה כמו קריעת ים סוף... אז התפללתי שלא אצטרך להיות סנדק. מה קרה בסוף? אשתו ילדה בשבת, אם הברית בשבת, אני פטור מלבוא. ברוך השם התפטרתי...

היה מקרה דומה באחותו של ר' חי חורי, לא היו לה ילדים כבר עשר שנים, ובאו אלי. אמרתי להם: יש כאן אחד בשם יהודה כהן ויש לו זריקות שהביא מגרמניה והן יכולות לעזור, אז אמרתי להם שילכו אליו. אחרי כמה זמן היא התקשרה אלי ואמרה לי: נפקדתי, אם זה יהיה בן אתה תהיה סנדק, ואני אין לי כח. מה עשיתי? התפללתי שתלד בת... וככה היה, היא ילדה בת.

לא עושים דברים בשביל פרסומת, רק בשביל לעזור לאנשים. אנשים באים אלי עם בעיות, ואני מברך אותם ומעודד אותם.

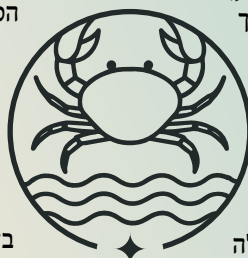
יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

ממנו תאווה התענוגים כי כן המים מצמיחים כל מיני תענוג, ותולדותיה שתיים החמדה לחמוד כל מיני תאווה להתענג בהם, והקנאה שיקנא במה שיש לאחרים כדי להתענג בו.

הסכנות לבני מזל זה הוא הכעס הדיכאון והעצבות שהרי המים כוח תנועתם הוא מלמעלה למטה, וגם הפוטנציאל (שהרי לא בטוח שיהיה זאת ככולם בפועל לכן כתבתי פוטנציאל) לתאווה והחמדה והקנאה שיש בהם, שברור שלא יצליחו לממש אותו כרצונם הפנימי, וזה מה שיביאם בסוף לידי כעס או עצבות וחלילה יכול להגיע למרה שחורה, וזה ישליך לחוסר שביעות רצון בזוגיות שלהם ויקנאו ויחמדו את שאין להם וכן כלפי ידיהם ועבודתם.

בשבוע הבא נלמד את דרך התיקון

חודש תמוז

החודש שלנו תמוז מזלז סרטן, ויסודו יסוד המים ומידתו מידת נצח, בחודש זה מתחילה החמימות החיצונית אחרי האביב, וכך גם במזלז מתגברת התאווה הגשמית שגם היא חיצונית, ומתעורר גם כח הראיה את כל הסובב בחוץ שהעין רואה וע"י כך הלב חומד, גם המאורע המרכזי שהתחיל בחודש זה הוא חטא המרגלים הידוע, שהוציאו דיבת הארץ רעה, וגררו אחריהם את עם ישראל לבכות ולהתלונן על השם יתברך, ועי"כ נגזר חורבן על שתי בתי המקדש בט' באב, וכל זה ע"י שראו את הארץ רעה וחמדו להישאר במדבר, ובאמת חודשי החורבן תמוז ואב הם כנגד שתי העיניים, וכנגדם נאמר הפסוק במגילת איכה: "עיני עיני יורדה מים כנגד שתי העיניים, ובעזרת ה' נזכה לגאולה במהרה בימינו ושיהפכו חודשים אלו לטובה, ואז נאמר עליהם את הפסוק: כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון.

וכבר כתב המקובל האלוקי רבי חיים ויטאל זיע"א, שיסוד המים

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

מה שהשם רוצה בשבילי זה הכי טוב

נסיגות

אם יש משהו שכולנו שותפות לו, ללא יוצא מין הכלל, זה העמידה שלנו בניסיונות החיים. החיים מעמידים אותנו פעם אחר פעם במבחנים שלעיתים אינם פשוטים כלל, מבחנים וניסיונות שגורמים לנו לשאול המון שאלות, ניסיונות שגורמים לנו להישבר, לכעוס, להתלונן, לאבד שליטה, ניסיונות שגורמים לנו לשאול: "אם יש בורא לעולם והוא אוהב אותי, למה הוא גורם לי לסבול?"

ובכן, התשובה לכך היא פשוטה: יש בורא לעולם, הוא אוהב אותך יותר מכולם והוא יודע מה הכי טוב בשבילך. לעיתים אנו רוצות דבר כלשהו, כ"כ רוצות, מתפללות, עושות השתדלות ובכל זאת לא מקבלות אותו, למה? כי יש מישהו שיועד טוב יותר מאיתנו מה אנחנו צריכות... ולא תמיד מה שאנו רוצות עולה בקנה אחד עם מה שאנו באמת צריכות כדי להיות מאושרות.

לעיתים בורא עולם מקלל לנו את התכניות רק כדי שהתוכניות שלנו לא יקלקלו אותנו. יש דברים שהשכל האנושי לא מסוגל להבין, דברים שרק זה שמנהל את העולם יכול לדעת... כמה פעמים קרה שהילד שלך ביקש ממך שוקולד, לאחר שסיים ביקש עוד שוקולד ואת סירבת? הילד בוכה וצועק ומתלונן ואפילו אומר: "לא אוהב אותך יותר!" אבל את הרי רק

רוצה בטובתו, הילד לא מבין שהשוקולד עשוי להזיק לו בסופו של דבר, הוא רוצה עכשיו! אין לו את היכולת השכלית להסתכל זמן מה קדימה ולהבין שעלול להיגרם לו נזק בריאותי בעקבות זה... כך בדיוק אנחנו מול הבורא.

אנחנו מבקשות משהו ממנו, מתעקשות כ"כ לקבל וכשהוא אומר לנו 'לא' אנחנו כועסות, מתלוננות, בוכות, לעיתים אף אומרות לו שאנחנו כבר לא אוהבות אותו... אבל הוא אבא שלנו, הוא רוצה שיהיה לנו טוב וזו הסיבה שלעיתים הוא מונע מאיתנו דברים... כי לו יש את היכולת לראות כיצד זה ישפיע עלינו והוא כ"כ אוהב אותנו, שהוא מעדיף לחסוך מאיתנו את עוגמת הנפש שעתידיה לבוא עם ה"מתנה" שאנחנו כ"כ מבקשות לקבל.

רוצה בעל ירא שמיים?

בורא עולם הוא כל יכול. ממש במלוא מובן המילה, כל דבר שיש בעולם הזה שייך לו אם מבחינה גשמית (כגון כסף, בתים וכד') ואם מבחינה רוחנית ונפשית (כגון ילדים, זיווגים, רגשותיו ומחשבותיו של אדם וכד'). בורא עולם יכול לשנות את חייך ברגע... הוא יכול לתת לך את הבית שאת כ"כ רוצה, את הזיווג שאת מתפללת שיגיע, את הילד שאת חולמת עליו - ממש ברגע אחד. מה שמונע ממנו - זה חוסר האמונה שלך ביכולת שלו לעשות זאת. הוא מעמיד אותך באינסוף ניסיונות במטרה לעזור לך לחזק את האמונה שלך.

בנוסף לכך, בורא עולם רוצה לתת לך את הזיווג שלך כמו שאת רוצה אותו, הוא רוצה לתת לך יותר מאשר את רוצה לקבל ממנו אבל הוא חייב לדעת שאת ראויה לזה... אם את מתפללת לקבל בעל צדיק ירא שמיים, הוא נותן לך מבחן אמונה שבאמצעותו הוא שואל אותך: "האם את ראויה לקבל את הבעל הזה, או שמא אם אתן לך אותו, הוא יהיה לך למתנה, אך בעבורי זה יהיה עונש? האם עבדת על המידות שלך מספיק כדי לקבל בעל טוב כמו שאת מבקשת?" - ברגע שתהיי ראויה לו, הוא יגיע. מישהו מבקש מבורא עולם שיתן לה כסף... אז הוא שולח לו במתנה סכום כסף התחלתי, לדוג' 10,000 ₪ ומבקש לברר מה תעשי עם הכסף, האם תעשי איתו דבר טוב בעבור הבית והמשפחה שלך או שמא תיקחי את כל הסכום ותבזזי אותו על דברים לא ראויים? האם תפרישי מעשר מתוך הסכום או תבזזי הכל על שמלה יקרה כדי לגרום לכל הנשים באירוע להרגיש פחות יפות לעומתך?

אם את תעשי שימוש שלילי במתנה שקיבלת - איך את מצפה לקבל אותה שוב? אך אם תעמדי במבחן בהצלחה - תמשיכי לקבל בלי סוף!

האם אשה צריכה להוריד את הטבעות קודם נטילת ידים של בוקר?

מעיקר הדין אין צריך להוריד את הטבעות ושאר תכשיטים מהידיים בנטילת ידים של בוקר, אולם לכתחילה טוב להקפיד בחציצה גם בנטילת ידים שחרית. ובכל אופן בנטילת ידים שלפני הסעודה צריכה להקפיד להוריד את הטבעות ושאר התכשיטים, אלא אם כן אינה מקפידה ללוש בצק עם הטבעות.

מי שנטלה ידים בבוקר ולאחר מכן נגעה בידה של אחותה שלא נטלה ידים האם צריכה לחזור וליטול ידים?

צריכה לחזור וליטול ידים שוב, אך לא תחזור ותברך שוב אלא תיטול ידים בלי ברכה.

אשה שמסופקת האם ברכה אשר יצר האם צריכה לחזור ולברך?

אין צריכה לחזור ולברך מספק, וכן הדין בכל שאר הברכות אין מברכת מספק.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

אבא קטן עליך!

"מי יקדימני ואשלם" - הקב"ה שואל מי הוא זה שיכול להקדים אותו ואשלם לו? הרי אדם שמניח תפילין, הקב"ה הקדים אותו ונתן לו יד ודעת ורק על ידי זה הוא יכול להניח תפילין. אדם התקין מעקה, הקב"ה הקדים ונתן לו בית ורק כך יכול לקיים מצוות מעקה.

אדם עושה לבנו ברית מילה, מודה לקב"ה על הזכות, אך מי נתן לו אפשרות לקיים מצווה זו? הקב"ה בעצמו הקדים ונתן לו במתנה בן.

שמעתי מפי הרבנית מורגנשטרן תחי' ששאלה במה ניתן "להקדים" את הקב"ה? בדבר אחד - הודיה על העתיד. להגיד תודה רבה לקב"ה על הדברים שעוד לא קרו לנו. להגיד תודה רבה על ניסים שעומדים לקרות איתנו עוד רגע, על החסדים שהקב"ה עתיד לעשות איתנו בוודאות בדקות הקרובות. להודות כאלו זה כבר קרה.

על ידי כך הקב"ה רואה שאנו מאמינים בו ובהטבה שלו לברואיו ובוודאי ישלים לאדם המודה את כל חסרונו.

קודם אנו מודים ואח"כ מבקשים, והבקשות אינן בשל הזכויות שלנו, אלא אנו מבקשים אך ורק מאוצר מתנת חינוך של הקב"ה. ישנו היכל עצום בשמיים שנקרא "אוצר מתנת חינוך" וממנו מקבלים בחדר, במתנה.

שהרי אף פעם לא נהיה זכאים אפילו למעט ממה שאנו מקבלים כל רגע. תמיד יהיו מקטרגים על המעשים שלנו, ותמיד יש מקום לשיפור. לכן כל בקשה שאנו מבקשים מאבא שבשמיים זה רק בשל רחמיו האינסופיים.

לנו לא מגיע כלום, אבל הקב"ה טוב ומטיב ומרחם על ברואיו ואוהב אותנו אהבה נצחית, ורוצה רק להיטיב עימנו. הרב הגאון יגאל כהן, ה' יאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, אמר בעבר שאם משה רבינו היה בדורו של

אברהם אבינו לא הייתה הפיכת סדום, ואם היה בדורו של נוח לא היה מבול - ומדוע?

לא בגלל שמשה רבינו היה צדיק יותר מאברהם אבינו או מנוח.

אלא כי משה רבינו ידע משהו שהם לא ידעו - שהקב"ה רחמן.

ידע להתפלל לקב"ה ולעורר את מידת הרחמים שלו.

הוא הבין שלא מגיע לנו כלום, אבל בשל הרחמים והחסדים של בורא עולם הוא יעשה בשבילנו הכול. שנזכה להאמין בכך תמיד! שבת שלום.

מגיעים קורח ועדתו ורואים מרחוק את אשתו של און בן פלת ללא כיסוי ראש! אמרו "אוי ואבוי, מה זה מעשה של פריצות?" והלכו... עד שהתעורר בעלה, כבר זכה שלא להיות שותף במחלוקת הנוראית! זכתה אשתו של און בן פלת להכניס את בעלה ואותה לעולם הבא... עליה נאמר: "חכמות נשים בנתה ביתה". ואילו על אשתו של קורח נאמר: "ואיולת בידיה תהרסנו"... כמו ידיה, הביאה אותה, את בעלה ואת כל העדה לשאול תחתית... סופם שפתחה האדמה את פיה ובלעה את כל מי שהעז כנגד משה רבנו...

מסופר על אשתו של נשיא ארצות הברית שעשו יום אחד טיול ונצרכו להיכנס לתחנת דלק לתדלק את רכבם. לפתע ראתה האשה את המתדלק ואמרה לבעלה: "אתה רואה את המתדלק הזה? היינו מאורסים בעבר..."

אמר לה בעלה: "נו, איזה מזל שהתחתנת איתי! אחרת היית נשואה למתדלק ולא לנשיא ארצות הברית..." אמרה לו אשתו: "אם הייתי נשואה למתדלק הזה, היום הוא היה נשיא ארצות הברית!"

ניתן להבין עד כמה גדול כוחה של האשה! שבת שלום!

תאריך ארץ
מזכרת הרבנים
תאריך גולן

הכוח בידיים שלך!

איך יכול להיות שאשה אחת מביאה את בעלה לחיי עולם הבא ואילו השניה מביאה את בעלה לשאול תחתית? על כך אנחנו לומדים בפרשה.

בפרשה שלנו מסופר על קורח. כל פעם שהיה חוזר לביתו עם לימוד מסוים או השגה כלשהי מהלימוד של משה רבינו-אשתו הייתה מזלזלת ומלגלת עליו. הייתה מתסיסה אותו: "איך ייתכן שלקח משה רבינו והמשפחה שלו את כל תפקידי המפתח בעם? משה רבינו המנהיג, נתן לאהרון אחיו את הכהונה, לבצלאל הנין של מרים לבנות את המשכן וללויים את עבודתם..." התסיסה אותו ברעיונות משונים על מצוות מזוזה ועל מצוות ציצית... עד שפתח קורח במחלוקת נוראית כנגד הרועה הנאמן משה רבינו! הוא גייס 250 אנשים שיהיו שותפים לו במחלוקת. ביניהם היה אדם בשם "און בן פלת". הגיעו קורח ואנשיו לביתו של און כדי לאסוף אותו, ואשתו של און הצדיקה, ידעה בדיוק מה המטרה שלהם... והחליטה להציל את בעלה. היא ניסתה לשכנע את בעלה ואמרה לו: "בעלי, מה לך המחלוקת הזאת? בין שקורח ינצח - אתה תהיה התלמיד שלו. ובין שמשה רבינו ינצח - אתה תהיה התלמיד שלו..." אך בעלה לא רצה להקשיב. מה עשתה? השקתה את בעלה ביין עד שהלך ושכב. הורידה את כיסוי הראש שלה ועמדה בפתח האוהל.

לרכישה
היכנסו לאתר "יביע אומר"
או סרקו <<<

חדש! סידור "יגל ליבי"
עם אימרות חיזוק
של מו"ר הרב יגאל כהן

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

העריק המבריק

אריק [שם בדוי], עלם חמודות, בחור יקר ואהוב משכונתנו השקטה, נקלע לפני כשבועיים לסיטואציה מביכה.

כשיצא משיעור תורה היומי, עלה על האופנוע והחל נוסע לכיוון ביתו שנמצא בקרבת מקום, אך כנראה מרוב שהיה שקוע בדבריו של המגיד שיעור, לא עצר עצירה מלאה בתמרור המורה על כך. ושלישית שוטרים שחיכו לדג שמן כמוהו, עטו עליו, והורו לו לעצור בצד. אך לא ידעו השוטרים כמה שמן הדג...

הבחור הנ"ל קיבל על עצמו להתחזק בשמירת התורה והמצוות ללא פשרות, וכיון ששירת בצה"ל, ביקש לעבור לפלוגה ששומרים בה תורה ומצוות, אך האחראים שם, שמו את אזנם ערלה לבקשותיו, והוא ברוב צידקותו

ותעוזתו, ערק מפלוגתו לטובת לימוד בישיבה, ושיעורי תורה!

ועכשיו כשהשוטרים עוצרים אותו. מבקשים ממנו מסמכים, כאשר

הקיש אחד מהם את פרטיו של אריק במסוף, לפתע קפצה הודעה שמורה על כך שאריק שלנו עריק. והשוטרים עכשיו צריכים לאזק אותו, ולהשליכו לניידת היישר לבית המעצר, ולמשפט צבאי. אריק, באותם רגעים נשא תפילה חרישית לבורא עולם, שיוציא אותו מהסבך הקשה אליו נקלע.

בשכונתנו ישנו אדם יקר, איש חסד למופת, שמתנדב בשעות הלילה המאוחרות במשטרה, ואריק ניסה את מזלו כששאל את השוטר אם הוא מכיר את שכניו המתנדב, אך השוטר סרב לשותף פעולה, ושאל אותו: יש לך אולי משהו לספר לי???

אריק החליף צבעים, ונשא את עיניו לבורא עולם שיצילו! וראו זה פלא: באותם שניות עובר שכניו המתנדב עם רכבו, ורואה את מיודעינו אריק מסובך עם השוטרים, אמר להם: אל תעשו בעיות לבחור שלנו! ונסע.

ואז הוא מגולל בפניהם את תהליך ההתחזקות

הזו מתונים בדיו

שבת שלום אחים אהובים.

במשנה הראשונה של פרקי אבות נאמר: "הזו מתונים בדיו."

חז"ל מלמדים אותנו כאן מסר ענק לחיים - תעצור רגע לפני שאתה שופט.

כל אחד מאיתנו מכיר את זה - מישוהו חתך אותו בכביש, בוס בעבודה מקדם מישוהו אחר, חבר מגיב אלינו בצורה לא מובנת, או אפילו בן משפחה שאמר משהו שפגע. התגובה האינסטינקטיבית? לשפוט, להסיק, לכעוס.

אבל המשנה מזכירה לנו - תמתין.

לפני שאתה מחליט שמישהו פגע בך בכוונה

שלו, שהתנגש עם תפקידו בצה"ל, ועל אטימות המפקדים, וכו'.

השוטר לא נשאר אדיש, אך מאידך קינן הספק בקירבו: מי אמר שאתה דובר אמת? תוכיח לי שאתה דתי, הרי אתה לא מתלבש כמו דוס?!

אריק מיד שלף לו את הנשק הסודי, נשק יום הדין...

"הציצית", אריק העריק אומר לו: ראית פעם חילוני עם ציצית צמר?

שלושת השוטרים היו המומים, מהשתלשלות בהשגחה, ואמרו לו תברח לפני שנתחרט!

הסיפור לא נגמר!

הבחור ניגש אלי, ואחרי כל הסיפור הוא שואל אותי, אתה יודע לפני כמה זמן קיבלתי על עצמי ללכת עם ציצית? לפני שבוע!

פרשתנו הנפלאה מסתיימת בפרשת ציצית. וידועה סגולתה הנפלאה של הציצית שמצילה את לובשה מכל מרעין בישי, וכמו שמסופר על בחור שהתחבר לגויה רח"ל ואביו רץ לאדמו"ר בבכי קורע לב, שיציל את בנו מרדת שחת, האדמו"ר קרא לבחור ואמר לו: רק ציצית! אל תעשה כלום, קבל על עצמך רק מצוה אחת בלי לעזובה אפי רגע אחד, ציצית!

הבחור קיבל זאת על עצמו, ובלייל החתונה השתכרו כולם והשתוללו כמיטב המסורת... ואף החתן השתכר כליל, ולפתע בצבצו ציציותיו מבעד למותניו, ואז ראו זאת אחי הכלה, והפליאו בו את מכותיהם, וסילקוהו בבושת פנים. וכך חזר ליהדותו, ואל חיי התורה המתוקים.

נמצאינו למדים, מהי כוחה של מצות ציצית החביבה והאהובה, ומהי כוחה של קבלה אחת אמיתית וחזקה.

יזכנו בורא עולם לעובדו בלבב שלם, ושנוכה ללבוש פתיל תכלת בביאת גואל צדק, ובבנין בית המקדש בב"א.

- תחשוב, אולי יש צד נוסף? אולי הוא עובר משהו? אולי בכלל לא הבנת נכון?

הרבה פעמים, אם עוצרים רק לרגע - מגלים שהיינו שופטים מהר מדי. שאם רק היינו נותנים טיפה קרדיט, בוחרים לראות את הטוב - הלב היה מתמלא בשקט, באהבה, לא בכעס.

הבחירה לשפוט לכף זכות משנה אותנו.

היא בונה קשרים, מרגיעה לבבות, ומקרבת אותנו לעצמנו - ולאנשים שסביבנו.

אז בואו נבחר השבוע להיות מתונים בדיו.

כי לב טוב - זה לב ששואל לפני שהוא שופט.

שבת שלום ומבורכת!

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

פרק 13 תקציר:

אלי ועורלי לוקחים את גדי הסובל לנתוח בארצות הברית. נשקם עוקבים אחרי המנתח הנעלם מגיעים למעבדה מוקדמת. אלי מצטרף לפרופסור. עורלי מעניג מעורר של הפרופסור את קוד השקב שהקדר למחול של גדי. בחינת נפסם של ההורים יוצאת מדאגה.

בפאדק

הו, ברור ה' רובי, בוא נבנו. נאסף כם. בפילה נצא למשימה!

בפתק יש קוד של גדי. זה מספר קוד של גדי.

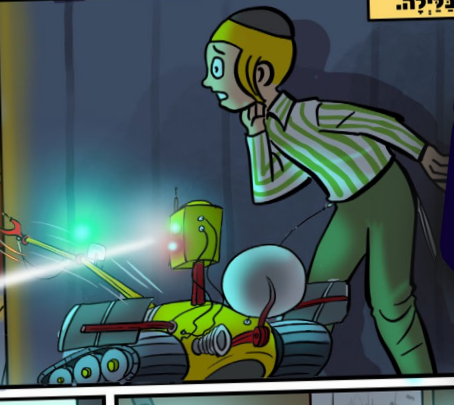

טוב, אני תיב ללכת. לא יודע מי אתם בכלל!

מזל שעדו אינ לי שקב. פרופסור גריאקי לא היה מרצה ממה שעשיתי עכשו...

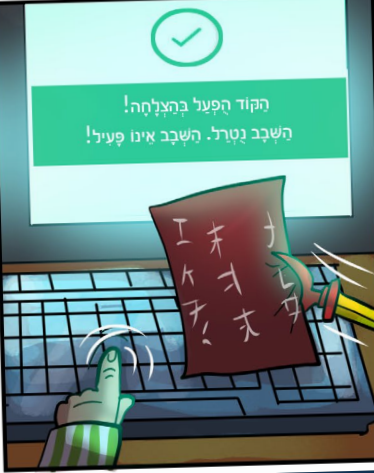
בפילה.

סקה

מסדי ה', מסדי ה'.

אני כל כך מקוה שגדי מרגיש עכשו טוב יותר! כעת השקב שהחזר לראש שלו לא עובד. ואנחנו תיבים להמשיך הלאה.

הקוד הפעל בהצלחה! השקב נטרל. השקב אינו פעיל!

מחשב, מחשב, מחשב, מחשב, מחשב, מחשב, מחשב, מחשב...

הילד/ה הזוכה

שליו גבאי מחצור הגלילית

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com
תשובה מפרשת מצורע
פסוקי דזמרה

נראה אותך
מהו הפרק הקצר ביותר בתנ"ך?
?

פרשת שבוע אילוסטרציה

פרשת קרח

בפרשה שלנו קרח הסתכל על משה ואהרן ופתאום התחיל לחשוב: "זה לא הוגן! למה דווקא הם זוכים לכל הכבוד?"
קרח התחיל לספר לכל מי שפגש: "אנחנו גם יכולים להיות מנהיגים! למה רק הם מיוחדים?" והוא שכנע 250 אנשים חשובים להצטרף אליו.

אבל קרח לא הבין משהו חשוב - משה ואהרן לא ביקשו להיות מנהיגים, הם עשו את זה רק כי השם ביקש מהם.

כשקרח ואנשיו באו למשה עם תלונות, משה נפל על פניו והתפלל. הוא אמר: "בואו נעשה מבחן - השם יראה לכולם את מי באמת בחר"

ביום המבחן, משה נורא קרה - האדמה נפתחה כמו פה גדול ובלעה את קרח וכל מי שהצטרף אליו. כל עם ישראל ראה את הנס הזה והבין שמשה ואהרן הם באמת שלוחי השם.

ילדים יקרים, השם רוצה שתהיו הילדים הכי מאושרים בעולם!

הוא מבקש מכם: אל תסתכלו על מה שיש לאחרים ותרגישו רע. יש לכם כישרונות נהדרים משלכם!

ההורים, הסבים והמורים שלכם רוצים רק טוב בשבילכם, בדיוק כמו שמשה רצה טוב לעם ישראל.

במקום להתלונן, תסתכלו על כל הדברים הנפלאים שיש לכם ותגידו תודה לבורא עולם. זכרו, אתם הילדים הכי מיוחדים בעיני ה'!

ואמיר מויאל

מצאו 10 הבדלים

האוהל של און בן פלט

האוהל של און בן פלט

מה

הפסוק למסע צהלה

הילד/ה הזוכה
נתנאל חיים
מבית שמש

תשובה מפרשת תזריע:

"וביום השמיני ימול בשר
עורלתו"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

בתפילה: "ריבונו של עולם, עשיתי זאת רק לכבודך". ושוב נענתה תפילתו, והגשם מילא את המקווה מחדש.

רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי, עלה לארץ ישראל בשנת 1970, הוא התפרסם כעמוד אש לפני המחנה, בדברותו הבלתי מתפשרת בתורה ובמצוות, במסירות נפשו לקדושה ובקרבתו המופלאה לבורא עולם.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

הבבא סאלי

היה זה בערב ראש השנה, תרועות שמחה נשמעו בבית משפחת אבוחצירא בעיר ריסאני שבמרוקו. לאחר 24 שנים של תפילות וציפייה, בן נולד לרבי מסעוד ואשתו הצדקת. הילד, ישראל, כבר מגיל צעיר הפתיע את סביבתו בכישורונותיו הנדירים ובשקדנותו בלימוד התורה. הבית בו גדל היה ספוג בקדושה ובטהרה, והוא ספג את הערכים הללו מלידה.

שמעה של משפחת אבוחצירא הקדושה הגיעה לבית המלוכה בהבאט, המשפחה זכתה ליחס של כבוד מארמון המלך מוחמד החמישי, ובלידת בנו הנסיך חסן ביקש את ברכתו של רבי ישראל, שזכה לכינוי "הבבא סאלי" שתרגומו "האב המתפלל", הסכים לברכו בתנאי אחד - שהמלך ינהג בהגינות עם היהודים. ואכן, מאז זכויותיהם נשמרו והיחס אליהם השתפר מאוד.

יום אחד נפל הנסיך למשכב קשה. הרופאים הטובים ביותר לא הצליחו להצילו, והמלך, נואש ועצוב, שלח להביא את הבבא סאלי. רבי ישראל הגיע לארמון, הניח את שעונו תחת כרית ראשו של הנסיך ואמר בביטחון מלא: "עוד הבוקר הוא יבריא". ואכן, הנסיך קם בבוקר בריא לחלוטין. המלך, נפעם מהנס, הפך את היחס ליהודים לאוהד עוד יותר.

רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי, היה נוהג לטהר את גופו בכל בוקר במי מקווה.

בקיץ לווט במיוחד, כשייבשו מימי המקווה בעיירה, פרנסי העיר דאגו מאוד. הם מיהרו לחפור מקווה חדש, אך נדרשו מי גשמים כדי למלא אותו. הבבא סאלי לבש את אדרתו, יצא אל המקווה, הסתכל אל השמיים הכחולים ובאמונה גדולה התפלל: "ריבונו של עולם, בנינו מקווה לכבודך. עכשיו עשה למענך". עננים התקדרו, וגשם החל לרדת ומילא את המקווה.

כשבדק רבי ישראל את המקווה, הבין שלא נבנה בהידור הנדרש. ציווה לרוקן את המים, התושבים נדהמו אך הבבא סאלי מיהר ופנה שוב לשמים

פלאות הבריאה

שמואל
קורייב

הזאב

שלום ילדים יקרים!

ראיתם כבר את הפרק על התנין? ואיך היו הפרקים על הצבים והדובים? היום נלמד על הזאב!

- זאב יכול להריח את הטרף שלו ממרחק של יותר משמונה קילומטרים!
- זאבים רצים במהירות של חמישים ושישה קילומטרים בשעה, כמו מכונת בתוך העיר!
- זאב יכול ללכת יותר מארבעים קילומטרים ביום בלי להתעייף!
- זאבים מתקשרים ביניהם בשפת גוף מיוחדת - מבטים, תנועות זנב, ואפילו קריצות!
- יש להם שמיעה כל כך חדה, שהם שומעים עלים שנופלים בשלג ממרחק עצום!

• זאבים מחקים קולות של חיות אחרות כדי לבלבל את אותן חיות ולמשוך אותן אליהם!

• כאשר זאב מיילל, ההד שלו יכול להישמע למרחק של יותר משישה עשר קילומטרים, כמו המרחק מתל אביב לפתח תקווה.

• זאב מסוגל לנשוך בעוצמה של מעל שש מאות קילוגרמים - פי שניים מכלב רוטוויילר!

• לזאב יש ראיית לילה חדה במיוחד - כמעט כמו של חתול!

• אם זאב מרגיש סכנה, הוא יכול להיעלם בלי להשאיר עקבות ולהיות בלתי נראה בטבע!

• הזאבים יכולים לחוש ברעידת אדמה עוד לפני שבני האדם שמים לב שמשהו קורה!

• הם מסוגלים לשחות למרחקים ארוכים בלי לעצור, אפילו כמה קילומטרים!

• גור זאבים מזהה את הקול של אמא שלו גם אם לא שמע אותה שנה שלמה!

• כאשר זאב מוצא אדם שהוא זוכר מהעבר - הוא יכול להראות אליו חיבה כמו כלב שמכיר את בעליו!

איזו חכמה עצומה יש בבריאה של השם יתברך! הזאבים הם יצורים מופלאים, חזקים, חכמים ומאורגנים, וכל זה - חלק מהתכנון המושלם של בורא העולם!

אז ילדים, תמשיכו להתפעל מהבריאה המופלאה - וניפגש בפעם הבאה עם עוד דברים מטורפים!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

הספר שיעמיק לך את המחשבה

שיעורי הרב יגאל כהן

בספר זה סדורים מהלכי מחשבה
ושביבי מוסר, אשר נמסרו תמיד
כסדרם בהיכלי התורה.

לרכישה מהירה

סרקו את הקוד

מחבקים כל מלאך באהבה!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות
ממשפחות נזקקות ☺ כדי שימשיכו לחייך

זה תלוי רק בכם ☺ לפרטים < 03-6225225

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה,
לולים, עריסות וכו'

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

לזיווג הגון
עדי מזל בת עליזה

לזיווג הגון
איתי בן אסתר

לעילוי נשמת
הרב יניב מונדני בן שושנה

לעילוי נשמת
מנחם בן בלומה אידל